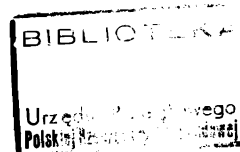

URZĄD PATENTOWY

D06 p 1/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9495.

Kl. 8 m 3.

Durand & Huguenin S. A.
(Bazylea, Szwajcaria).**Sposób otrzymywania trwałych zabarwień i druków zapomocą barwników kadziowych.**

Patent dodatkowy do patentu Nr 4865.

Zgłoszono 24 listopada 1927 r.

Udzielono 9 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 29 listopada 1926 r. dla zastrz. 1; 1 października 1927 r. dla zastrz. 2 (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 6 maja 1941 r.

Zgodnie z opisaniem w patencie głównym Nr 4865 sposobem otrzymywania trwałych zabarwień i druków zapomocą barwników kadziowych napawa się włókno solą estru barwnika leuko - kadziowego, otrzymywaną np. według patentu polskiego Nr 6 953, poczem zabarwienie wywołuje się zapomocą kwaśnego środka utleniającego.

Według patentu niemieckiego Nr 433 146 sól estrowa barwnika leuko - kadziowego w roztworze obojętnym lub lekko kwaśnym wprowadza się na włókno jednocześnie z odpowiednim środkiem utleniającym, w razie potrzeby z katalizatorem utleniania, poczem działanie utleniające, niezbędne do

wywołania zabarwienia, osiąga się przez parowanie.

W praktyce do wykonania powyższego sposobu stosuje się sole amonowe, które przy parowaniu ulegają dysocjacji, wydzielając w ten sposób niezbędną ilość kwasu. Ponieważ sole estrowe barwników leuko - kadziowych, spotykane w handlu, zawierają zmienne ilości alkaliów, które należy zo-bojętnić przed utlenianiem, więc sole amonowe, które są na zimno nieczynne, a działanie ich ujawnia się dopiero podczas parowania, użyte w dostatecznej ilości, są dobrym środkiem, umożliwiającym łatwe i niezawodne wykonanie powyższego sposobu. Ścisłe dawkowanie tych soli amonowych

nie jest konieczne. Szczególnie odpowiedniami do tego celu okazały się rodanek amonu, mleczan amonu i siarczan amonu.

Zdarzają się przypadki, że użyta sól estrowa barwnika leuko - kadziowego przez reakcję podwójnej wymiany wytwarza trudno rozpuszczalną sól amonową. Jest to niedogodne i bardzo szkodliwe dla wywoływania zapomocą pary, a nawet w wielu przypadkach uniemożliwia praktyczne zastosowanie sposobu.

Obecnie zauważono, że niedogodność ta daje się usunąć, jeżeli zamiast wymienionych soli amonowych zastosować pewne

inne materiały, które pod wpływem ciepła (przy parowaniu) wydzielają kwasy, niepowodujące jednakże strącenia w pastach drukarskich i roztworach farbiarskich. Takimi materiałami są np. jednochlorohydryna, dwuchlorohydryna, alkohol chloro-etylowy, siarczan metylo- lub etylo- potasowy, winian dwuetylowy, glicerofosforan i t. d.

Rodzaj oraz ilość stosowanego związku zależy od tego, jaką ilość kwasu trzeba uwolnić, aby spowodować utlenianie.

Niniejszą odmianę sposobu wyjaśniają poniżej podane przykłady.

Przykład I. Kąpiel farbiarska.

Soli estrowej dwubenzo-pyreno-chinonu	6 części.
gliceryny	10 „
wody	154 „
tragantu	10 „
10%-wego roztworu chloranu potasowego	4 „
jednochlorohydryny	6 „
1%-wego roztworu wanadanu amonowego	10 „
	200 części.

Bawełnę napawa się tym roztworem, suszy i naparowuje przez 10 minut. Następnie pierze się, gotuje z mydłem i znowu pierze. W ten sposób otrzymuje się trwałe żółte zabarwienia.

Zauważono również, że przy zastosowa-

niu powyższego sposobu można otrzymać trwalsze oraz intensywniejsze zabarwienia, jeżeli użyć jednocześnie glikolu, jednoetyloglikolu lub podobnych materiałów.

Ten sposób według wynalazku wyjaśniają następujące przykłady.

Przykład II. Farba do drukowania.

Rózu indygosolowego J. R. extra	38 części.
soli rozpuszczalnej B (Solutionssalz B)	10 „
jednoetyloglikolu	50 „
winianu dwuetylowego	60 „
wody	192 „
tragantu	550 „
roztworu chloranu sodowego 1 : 3	60 „
roztworu wanadanu amonowego 1%-wego	40 „
	1000 części.

Przykład III. Farba do drukowania.

Oranżu indygosolowego H R	66 części.
jednoetyloglikolu	50 „
winianu dwuetylowego	40 „
tragantu	560 „
wody	184 „
roztworu chloranu sodowego 10%	80 „
roztworu wanadanu amonowego 1%	20 „
	1000 części.

Następnie po zadrukowaniu tkaninę należy wysuszyć, naparować przez 5 — 10 min, przepłókać, wygotować z mydłem, przepłókać i wysuszyć.

Otrzymane druki są równomierniejsze oraz intensywniejsze od druków otrzymanych bez zastosowania jednoetyloglikolu.

Zamiast jednoetyloglikolu można z równym skutkiem użyć glikolu lub innego podobnego materiału.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób otrzymywania trwałych zabarwień i druków zapomocą barwników kadziowych według patentu Nr 4865, znamieny tem, że wywoływanie zabarwienia

z soli estrowej barwnika leuko - kadziowego zapomocą środka utleniającego wykonywa się przez naparowywanie w obecności materiałów, wywiązujących kwasy na gorąco, a niepowodujących strąceń ani w kąpieli farbiarskiej, ani w pastach do drukowania.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że w celu osiągnięcia równomierniejszych, względnie intensywniejszych zabarwień stosuje się jednocześnie glikol, jednoetyloglikol lub tym podobne związki.

Durand & Huguenin S. A.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.